

ölit pruulis. Allinnas sildmajas oli otse sel päewal suur pulma lust lahti, mis Jumal sedawiisi turvoastuseks pööris.

Aastal 1684, Jaani-püu 6mal päewal läks Toompää'l tuluve lõuna aegal ühe rüütli majast välja ja wöttis ta nõnda ruttu wõimust, et firik, firiku õpetajate ja kooli majad, lantstuba ja ülepea enamiste kõit Toompää ärapõles. Müud ei jäanud üle, kui loss ja mõni maja Toompää platsi ümber ja siin ja seal veel. Mõni tuhat sellitust rukid ja palju fälisti varu sai sedawiisi otsa. Rootsi kuningas Kaarel XI, sel aegal oli meie maa Rootsi valitsejuse all, tegi siis kuningliku armuga mõnda abi, ta finkis waske firiku fätilise tarvis, ja altaar on ka tema and; ning andis ta luba üle Rootsi riigi raha forjata firiku ülesehitamise tarvis. Mõdisnitud ja muu head inimesed, linnast ja maalt, tegid ka omad hõbedad fäed lahti, nõnda et wõlje haavast see fahju jälle sai äratolitud ja Toompää ülesehitud.

Olevwesti uhel firik, Tallinna ilu ja aju, põles ära aastal 1625, Jaani-püu 29mal päewal, ööse tellu üts. Pitkne loi torni sisse ja tuluve tegi sel torral sedasamma fahju, mis niiud 70 aasta eest, aastal 1820, Jaani-püu 16mal päewal, ööse juhtus. Firiku suur torn ja wäiksed tornid ja fätilised ja firiku fellad polevad ja sulavad ära; seest ore, altaar,

tantsel, pingid, tujud — ülepea kõit, et aga paljad miliivid jäid seisma. Üheksa hooned firiku ümberlaudu polevad ka ära. Tulised sööd läksid üle linna ja süüsid enam kui nelikümmend hooned allinnas ja Toompää'l, pealegi Nigula firiku torni ja ühe püssirohu torni floostris polema. Aga Jumala armuga, kes tuult waigistas, said inimesed wõimustust tule üle, et seda jälle äratustutati ja need mitte ära ei polevad. Linn oli sel aegal rikkam ja ehitas oma jõuga firiku jälle üles; mõned nõukad kaupmehed ja hantvärgid finkid ka teine seda, teine teist, mis firiku ilus ja tarividuseks tulsi. Aga torn, mis enne 84 sulda kõrge oli olund, jääti 10 sulda lühemaks. Kui see firik aastal 1820 oli ärapõlend, siis lubas keiser Alessander I, kui ta viimast korda käis Tallinna maatamas, oma tuluga firiku jälle ülesehitada, ning keiser Nikolai I on seda suurt ehitust keisriliku armuga lõpetada lastnud, ja töösis firik jälle tuhast illes uhljem, ilusam ja kõrem, kui enne ei olnudki. Ning et seda animugi on tähele pandud, et pitkne enamiste tautab tornid ja mund forgemad kohad, seepärast on niiud seda aru peetud, et firiku tornide ja mõne muu kõrge hoone otsa pitknewardad on pantud seisma, et nende abiga firikud ja mund teised suured hooned fahju eest warjata.